

Marian Myszka

Oświęcim-Stare Miasto, gm. loco, woj.
bielskie, AZP 103-49/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 306

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

	<p>żytna. Poniżej posadzek obu budynków, mniej więcej w połowie ich długości, po linii północ-południe przebiegał mur kamienny, wiązany zaprawą wapienną. Był on przewiązany z dolną, także kamienną, częścią fundamentu frontowej ściany skrajnego budynku. Wszystko wskazuje na to, że mogą to być pozostałości zabudowy średniowiecznej. Pod ławami fundamentowymi występowały niezbyt grube warstwy o charakterze niwelacyjnym, związane ze starszym osadnictwem. W nich oraz we wkopach fundamentowych znajdowano niezbyt liczne zabytki ruchome. W budynku skrajnym, na murze średniowiecznym (?), znaleziono szkielec zwierzęcia domowego, ale bez żadnego materiału datującego.</p> <p>Badania zakończono.</p>
Ostróda, st. I, gm. <i>loco</i> , woj. olsztyńskie	patrz: późne średniowiecze
OŚWIĘCIM-Stare Miasto, gm. <i>loco</i> , woj. bielskie, AZP 103-49/-	<ul style="list-style-type: none"> miasto lokowane około 1272 r. <p>Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową sieci ciepłowniczej na terenie Starego Miasta, przeprowadzone przez mgr. Mariana Myszka (Pracownia Archeologiczna Mariana Myszkę, Kraków). Finansowane przez Zarząd Miasta Oświęcimia. Pierwszy sezon badań. Wykopy usytuowano we wschodniej części Rynku, na ul. Piastowskiej, Klasztornej i Jagiełły, najczęściej wzdłuż biegu jezdni.</p> <p>Stratygrafia terenu jest w znacznym stopniu zakłócona przez współczesne wkopy, głównie instalacyjne. Strop calca został osiągnięty tylko na Rynku, na głębokości 90-110 cm. Zwraca uwagę brak warstwy kulturowej z okresu późnośredniowiecznego, co, mając na uwadze metrykę miasta, trudno na obecnym etapie badań wyjaśnić. Na Rynku nad calcem, na głębokości około 70 cm, występowała warstwa kulturowa zawierająca ceramikę z XVI w. Wyżej, na Rynku oraz na ul. Piastowskiej i Klasztornej, znajdowała się nawierzchnia wykonana ze żwiru i otoczków. Ponadto na ul. Jagiełły, na głębokości 90-100 cm, odkryto resztki nawierzchni z okresu nowożytnego, wykonanej z dyli drewnianych położonych na podłużnych belkach.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
Otorowo, st. 41, gm. Szamotuły, woj. poznańskie	patrz: neolit
Ożarów Mazowiecki, st. II, gm. <i>loco</i> , woj. warszawskie	patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich
Pelczyce, st. 2, gm. <i>loco</i> , woj. gorzowskie	patrz: wczesne średniowiecze
PEŁCZYSKA, st. 1, gm. Wartkowiec, woj. sieradzkie, AZP 61-47/1	<ul style="list-style-type: none"> domniemane wczesnośredniowieczne grodzisko stożkowate ślady osadnictwa nowożytnego <p>Badania w ramach programu badań weryfikacyjno-konserwatorskich grodzisk i kopców podworskich na terenie woj. sieradzkiego, przeprowadzone w dniach od 23 do 26 maja przez prof. dr. hab. Leszka Kajzera (Konserwator Zabytków Archeologicznych w Sieradzu). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Sporządzono plan sytuacyjno-wysokościowy stanowiska, wykonano 10 odwiertów ręcznym świdrem geologicznym po osi wschód-zachód, wyeksplorowano wykop sondażowy nr I (2 x 1,5 m) oraz zadokumentowano przekrój w zniszczonej części obiektu.</p> <p>Nasyp, obecnie częściowo rozwieszony w partii zachodniej, którego średnica u podstawy wynosi około 40 m, a plateau nie przekracza 16 m (niegdyś większe), wypiętrzony jest na blisko 4,5 m i charakteryzuje się dość skromnymi skłonami. Stratygrafia jego jest nieskomplikowana. Pod kilkunastocentymetrową warstwą próchnicy współczesnej znajduje się brunatna próchnica przemieszana z piaskiem oraz piasek z próchnicą i drobnymi węglami drzewnymi, o łącznej miąższości około 40 cm, które to warstwy można traktować jako poziom użytkowy obiektu, zalegający na pozbawionych już treści kulturowych, piaszczystych warstwach nasypowych (zróżnicowanych frakcyjnie i kolorystycznie), przykrywających grubym płaszczem próchnicę pierwotną (do około 4 m w partii kulminacyjnej). Niewielki zakres badań nie</p>